

Sygn. akt II K 538/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Brodnicy, Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Alina Jabłonowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marzena Sowińska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brodnicy L. R.

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2016 roku

sprawy **A. J. (1)** s. W. i E. z domu J.,

ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

w dniu 03 września 2015r. w B. na ul. (...) na drodze publicznej prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki H. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu I – próba 0,93 mg/1, II – próba 0,92 mg/1 przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 25 października 2011r. o sygn. akt II K 98/11 i wbrew orzeczonemu zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat obowiązującego od dnia 25.10.2011r. do dnia 25.10.2017r.,

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

orzeka:

I/ uznaje oskarżonego A. J. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 178a § 1 i 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II/ na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

III/ na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych;

IV/ zwalnia oskarżonego od opłaty sądowej, a wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IIK 538/15

UZASADNIENIE

W dniu 3 września 2015 roku około godz. 2.30 funkcjonariusze Policji M. J. i K. M. jechali samochodem służbowym ul. (...) od strony centrum miasta. Funkcjonariusze zauważyli pojazd koloru czerwonego, który z parkingu przy

stacji S. przy miejscu do odkurzenia wyjeżdżał i przejeżdżał na inną część parkingu kierując się w stronę kancelarii adwokackiej, gdzie zawrócił i jechał w kierunku wyjazdu z parkingu. Funkcjonariusze zatrzymali pojazd do kontroli na wysokości zejścia z chodnika na parking. W samochodzie był tylko kierowca . K. M. i M. J. podeszli do pojazdu, kierowca otworzył drzwi i wysiadł. Okazał się nim A. J. (1), w czasie legitymowania było czuć woń alkoholu, funkcjonariusze sprawdzili stan trzeźwości oskarżonego. Oskarżony badany urządzeniem alkotest 7410 o godzinie 2.45 miał 0,98 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony przyznał na miejscu zatrzymania , że kierował samochodem, nie posiadał prawa jazdy, mówił że zabrano mu uprawnienia. Funkcjonariusze Policji sprawdzili kierowcę w bazie danych i okazało się , że ma zakaz kierowania pojazdami mechanicznymi oraz , iż jest poszukiwany listem gończym. Następnie A. J. (1) został przewieziony do KPP w B. gdzie poddano go badaniu urządzeniem elektronicznym – D. Alkotest 7110PL nr seryjny (...). O godzinie 3.09 oskarżony miał 0,93 mg/l ,a o godz. 3.12 miał 0,92 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Urządzenie alkotest 7110 o numerze fabrycznym (...) było wzorcowane w dniu 27 maja 2015 roku.

(dowód : - zeznania świadków: K. M.- k. 130, 5-6 zbioru C, M. J.- k. 130, 12 zbioru C,

- protokoły z przebiegów badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym karta 2,3, świadectwo wzorcowania- k. 10).

Oskarżony A. J. (1) był wcześniej karany i tak:

- Sąd Rejonowy w Sopocie w sprawie VK 258/07 wyrokiem z dnia 7 listopada 2007 roku za przestępstwo z art. 157 § 2 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności.

(dowód: odpis wyroku- karta 41 akt)

- Sąd Rejonowy w Kartuzach w sprawie IIK 729/09 wyrokiem z dnia 12 października 2009 roku za przestępstwo z art. 178a§1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby, między innymi orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.

(dowód: odpis wyroku- karta 34)

- Sąd Rejonowy w Sopocie w sprawie II K 98/11 wyrokiem z dnia 17 października 2011 roku za przestępstwo z art. 178a § 4 kk wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, między innymi orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat.

(dowód: odpis wyroku- karta 39 – 40)

- Sąd Rejonowy w Sopocie w sprawie IIK 87/12 wyrokiem z dnia 21 marca 2012 roku za przestępstwo z art. 62 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności

(dowód: odpis wyroku - karta 20 akt)

- Sąd Rejonowy w Gdańsku wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2014 roku w sprawie II W 236/14 ukarał A. J. (1) za wykroczenie z art. 124 § 1 kw karą grzywny w wysokości 500 złotych

(dowód: odpis wyroku- karta 18 akt).

A. J. (1) w 2014 roku nie osiągnął żadnego dochodu- (dowód karta 71 akt). W 2015 roku pracował w Holandii i zarabiał około 1.000 Euro miesięcznie. U A. J. (1) nie stwierdzono choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego ani innego zakłócenia czynności psychicznych, w czasie popełnienia czynu znajdował się w stanie upojenia alkoholowego prostego, jego rozwój intelektualny mieści się w granicach normy.

(dowód: -opinia sądowno – psychiatryczna karta 68 – 69,

- wyjaśnienia oskarżonego k. 8 – 9 zbioru A).

Oskarżony (wyjaśnienia oskarżonego k. 9 zbioru A i protokół konfrontacji ze świadkiem K. M. k. 7 – 8 zbioru C) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w B. przebywa od 8 sierpnia 2015 roku w domu w którym zamieszkują rodzice J. Z. przy ul. (...). Oskarżony wyjaśnił, że do dnia 2 września 2015 roku nie kierował samochodem. W dniu 2 września 2015 roku był w domu J. Z. i pił piwo, później pokłócił się z nią, wziął kluczyki od samochodu marki H., piwo i poszedł w stronę samochodu H., który stał zaparkowany na parkingu za stacją paliw (...). Oskarżony stwierdził, że wiedział, iż samochód tam stoi, bo gdy wracał z J. i jej ojcem z M. to go tam widział. A. J. (1) wyjaśnił, że poszedł do samochodu, otworzył drzwi od strony kierowcy usiadł za kierownicą zamknął drzwi włączył radio, słuchał muzyki i pił piwo. Oskarżony wyjaśnił że przekręcił kluczyk w stacyjce i uruchomił pojazd, ale nigdzie się tym samochodem nie przemieszczał – stał w miejscu, w pewnej chwili nadjechał radiowóz policyjny zrobił rundę wokół wysepki, włączył światła błyskowe i podjechał za samochód, w którym oskarżony siedział. Policjanci podeszli, zażądali dokumentów i sprawdzili jego trzeźwość.

Świadkowie K. M. (zaznania k. 131 Zbioru A i 5-6, 7-8 Zbioru C) i M. J. (zaznania k. 131 Zbioru A i 12 C) złożyli zeznania zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Świadkowie dokładnie zrelacjonowali przebieg zdarzenia i okoliczności zatrzymania oskarżonego, przebieg badania zawartości alkoholu. Świadkowie potwierdzili z całą stanowczością, że oskarżony kierował samochodem, zaznali, że w samochodzie był jedynie oskarżony. Świadkowie zeznali, że oskarżony na miejscu przyznał się do kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości oraz nie miał przy sobie wymaganych dokumentów.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom A. J. (1) co do przebiegu i okoliczności zdarzenia- są w ocenie Sądu jedynie linią jego obrony, przybraną dla potrzeb toczącego postępowania zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo. Oskarżony zaraz po zdarzeniu przyznał funkcjonariuszom Policji, że to on kierował, wersję wyjaśnień zmienił dopiero w toku czynności wyjaśniających. Podkreślić należy, że zaprezentowana przez oskarżonego wersja zdarzenia jest wyjątkowo naiwna, oskarżony jadąc z ojcem przyjaciółki zauważył ich samochód zaparkowany „na parkingu za stacją paliw S.” po sprzeczce zabrał kluczyki do tego samochodu , piwo i poszedł do samochodu, który stał zaparkowany ponad dwa kilometry od domu, by pić tam piwo i słuchać muzyki.

Sąd nie znalazł podstaw by kwestionować wiarygodność relacji świadków K. M. i M. J., których zeznania pozwoliły na ustalenie spójnego przebiegu zdarzenia. Warto zauważyć, iż zeznania tych świadków były konsekwentne, wyważone, wzajemnie się uzupełniały i potwierdzały, tworzyły logiczny i spójny łańcuch zdarzeń.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności. Zdaniem Sadu nie było podstaw by kwestionować wiarygodność opinii S. –psychiatrycznej.

Zdaniem sądu w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina oskarżonego nie budzi wątpliwości. A. J. (1) w dniu 03 września 2015r. w B. na ul. (...) na drodze publicznej prowadząc w ruchu lądowym samochód osobowy marki H. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości (zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu I – próba 0,93 mg/l, II – próba 0,92 mg/l) przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 25 października 2011r. o sygn. akt II K 98/11 i wbrew orzeczonemu zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat obowiązującego od dnia 25.10.2011r. do dnia 25.10.2017r. wypełnił znamiona przestępstwa z art. 178a§1 i 4 kk.

Przestępstwo to jest zagrożone karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Sąd orzekł wobec oskarżonego karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające Sąd uwzględnił znaczny stopień szkodliwości społecznej czynu. O stopniu społecznej szkodliwości czynu decydują okoliczności określone w art. 115 § 2 k.k. Pośród nich występują okoliczności natury przedmiotowej, do których zalicza się m.in. rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich

naruszenia oraz wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków. Oskarżony naruszył reguły ostrożności w ruchu lądowym prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwości. Naruszenie to nastąpiło w stopniu znacznym, biorąc pod uwagę, że stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu wynosiło 0,97 mg/l prowadziło do stężenia niższego. Obowiązkiem każdego kierującego pojazdem jest prowadzenie go będąc sprawnym psychofizycznie. Obowiązek ten ma dużą wagę przy uwzględnieniu niebezpieczeństw występujących w ruchu lądowym. Pozostawanie przez kierowcę w stanie dużej nietrzeźwości, jak w przypadku oskarżonego, w sposób niewspółmierny potęguje wspomniane niebezpieczeństwa. Jednocześnie na stopień społecznej szkodliwości czynu rzutują okoliczności natury podmiotowej, a to postać zamiaru i motywacja sprawcy. Powód do kierowania przez oskarżonego pojazdem podawany przez niego był błahy- pokłócił się z partnerką Nie kierowała nim żadna życiowa nagle zaistniała konieczność. Błahy powód popełnienia przestępstwa nie może być premiowany w procesie ustalania społecznej szkodliwości czynu.

Prócz znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu, za wymierzeniem oskarżonemu kary pozbawienia wolności przemawiało również to, że dolegliwość tego rodzaju prawno karnej reakcji nie przekracza stopnia winy oskarżonego. A. J. (1) miał możliwość dania posłuchu normie prawnej w postaci zakazu prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. W tej mierze nie był on ograniczany ani przez czynniki zewnętrzne, ani też przez procesy zachodzące w jego psychice. W czasie popełnienia czynu nie cierpiał on na żadną dysfunkcję umysłową, która by ograniczała, czy też wyłączała zdolność do rozpoznania znaczenia przedsiębranego działania, czy też pokierowania swym zachowaniem.

Zdaniem Sadu dopiero orzeczenie kary pozbawienia wolności zrealizuje dyrektywę prewencji indywidualnej oraz spełni walor wychowawczy represji karnej, biorąc pod uwagę uprzednią jednokrotną karalność oskarżonego za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. i jednokrotną za przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 k.k.

A. J. (1) był za te przestępstwa skazywany wyrokami Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 12 października 2009 roku, oraz Sądu Rejonowego w Sopocie z dnia 17 października 2011 roku.

Wobec wymienionego za wskazane występki orzekano kolejno karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i karę pozbawienia wolności.

Powyższe w sposób dobitny dowodzi, iż wobec oskarżonego należało orzec karę pozbawienia wolności i tylko taka spełni swoje cele, zwłaszcza w dziedzinie zapobieżenia kolejnej powrotności A. J. (1) do przestępstwa.

Mając na uwadze charakter czynu, Sąd na mocy art. 42 § 3 kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. W przypadku przestępstwa z art. 178a § 4 kk jest to środek obligatoryjny, co oznacza, że Sąd musiał go orzec wobec oskarżonego w tym wymiarze.

Zgodnie z brzmieniem art. 43a § 2 kk Sąd orzekł świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 zł. Jest to zatem obligatoryjny środek wymierzany przez Sąd w przypadku skazania za czyn z art. 178a § 4 kk. Orzekając ten środek karny w najmniejszej wysokości Sąd miał na uwadze możliwości zarobkowe oskarżonego.

W ocenie Sądu orzeczone sankcje karne, w tym w szczególności zastosowane środki karne tj. dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych oraz wysokie świadczenie pieniężne, są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu i spełnią swoje cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej.

Z uwagi na trudną sytuację materialną oskarżonego, brak stałych dochodów Sad zwolnił go od ponoszenia kosztów postępowania.

A. J. (2)

Zarządzenie : 1. (...)

2. (...)

B. 14 czerwca 2016r